

Dit voorstel gaat uit van de aanname dat grond die officieel bij een bedrijf hoort bepaalt hoeveel dieren een veehouder mag houden. Maar daar gaat het al fout, want welke gebruikstitels (pacht, eigendom, teelt-pacht, mest/voercontract enz.) mag je dan meetellen en welke niet. Waarom moet er een wet komen die het verwerven van grond nog moeilijker en dus duurder maakt dan het al is (onder 100.000,- doe je geen zaken meer). Het zorgt ook weer voor het zoveelste obstakel in de puzzel die je elk jaar moet maken vanwege de vruchtwisselings eisen uit het glb. Het verstoort ook de samenwerking met akkerbouwers en ook voor de biologische sector ontstaan er problemen ivm de broodnodige vruchtwisseling. Verder zorgt de zonering van mestgebieden voor een afname in de flexibiliteit van het toedienen van de juiste mest op het juiste gewas. Bij calamiteiten als een extreem nat voorjaar, wat steeds vaker zal voorkomen door klimaatverandering, heeft men dan ook niet meer de mogelijkheid om verder weg af te zetten terwijl de opslagen in de eigen regio vol zitten. Veearme gebieden komen wederom met mesttekorten te zitten en worden gedwongen meer kunstmest te gebruiken.

De aanname dat een graslandnorm tot meer weidegang leidt gaat ook mank. Steeds meer bedrijven kiezen ervoor, mede door de warme zomers en slechte verkaveling, om te werken met stalvoeding van vers gras. Vooral de omvang van de huiskaveling bepaalt de keuze voor weidegang, en met een Haagse norm wordt die niet opeens groter.

Voorts is de achteruitgang van het areaal grasland een van de argumenten om een graslandnorm in te voeren. Echter als men kijkt naar de twee hoofdoorzaken van deze achteruitgang, afschaffing derogatie en lbv+ regeling, is het toch van de zotte dat de overheid eigen veroorzaakte problemen, waarvoor sector en wetenschappers hebben gewaarschuwd, oplost door de resterende groep veehouders op te zadelen met een extra hoge taakstelling, die de ingezette daling grasland geen halt zal toeroepen, want Wageningen heeft in een eerste verkenning al aangegeven dat dit voorstel de daling niet tot staan brengt doordat een deel van de veehouders versnelt stopt. Een ander gemis in het voorstel is hoe Den Haag de waardedaling van gronden gaat compenseren die ontstaat bij verplicht grasland.

Er wordt ook nog aangevoerd dat het de kringlopen in eigen regio verbetert. Maar het tegengestelde is het geval, want akkerbouwers die nodig zijn voor die kringloop worden juist door graslandnorm afgeschrikt. Daarbij is de term eigen regio een subjectieve norm, voor mij is heel Nederland één regio. Daarmee gaat dit voorstel ook in tegen de Eu richtlijn van vrije doorvoer personen en goederen.

In het voorstel wordt ook onderscheid gemaakt in agrarische hoofdstructuur en maatschappelijke landbouwgebieden. Dat onderscheid bestaat helemaal niet, want alle landbouw is als primaire voedselproducent maatschappelijk. De een wat meer met blauw/groene diensten dan de ander, maar dat moet je apart belonen via de bestaande wegen. Daarvoor hoeft je geen nieuwe bureaucratische opdeling te bedenken die voor nog een extra kaartlaag gaat zorgen die ingedeeld wordt volgens subjectieve parameters. En die komt dan bovenop al die kaartlagen die provinciale en gemeentelijke overheden aan het maken zijn omdat iedereen denkt dat dat alle problemen oplost en iedere overheid het wiel opnieuw wil uitvinden. Je ziet dadelijk de bomen door het bos niet meer van alle claims die men bedenkt en intekent en het moeras van regelgeving wordt zo diep dat u er zelf in verdringt door alle oeverloze rechtszaken die dat gaat opleveren.

Ten slotte het volgende, huidige aanwendingsnorm per ha vanuit Brussel is een bestaande veebezettingsnorm die al werkt en gehandhaafd wordt, dus verzin niet weer iets nieuws uit verkiezingsoverwegingen.

Grasland is heel simpel te stimuleren door gewasderogatie voor gras, dan krijg je zelfs akkerbouwers aan het gras omdat ze dan extra organische stof kunnen opbouwen zonder het risico te lopen dat het verplicht grasland moet blijven.